

Saarna 23.2. 2007

TEKSTI 1. KORINTTILAISKIRJE 13:13

Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.

Muuttuvan elämän keskellä on tarpeen olla jotain pysyvää, aivan kuin laivassa kompassi, joka näyttää oikean suunnan niin tyvenessä kuin myrskyssä.

Ruumiin ja sielun voimat voivat heikentyä, tietäminen voi kadota tai osoittautua sisällöltään vanhentuneeksi, omaisuus voi hävitä olemattomiin, ystävät saattavat jättää.

Usko Jumalaan ja Jeesukseen, tämän uskon synnyttämä toivo, ja Jumalan rakkaus yksin kestävät koetuksen tuulissa.

Mikään noista kolmesta ei ole riippuvainen ihmisestä, vaan yksin Jumalasta. Hän lahjoittaa ja pitää yllä uskon, jolla häneen voi turvautua, hän on näin synnyttämänsä toivon ydin, hän on rakkaus, joka antaa synnit anteeksi ja lohduttaa pettynyttä.

Suurin näistä kolmesta on rakkaus, sillä Jumalan rakkaus, agape, sisältää uskon ja toivon. Siitä ei puutu mitään.

Kun Jumalan rakkaus saa tulla määrääväksi tekijäksi elämässämme, on siinä silloin joka päivä läsnä kevään ja uuden elämän tuulahdus ja tuoksu, joka on lähtöisin Jumalan maailmasta.

Uskotko, toivotko, rakastatko ?

Jumala kutsuu sinua elävään toivoon Jeesuksessa Kristuksessa !

Saarna 24.2. 2007

TEKSTI LUUKAS 18:41-42

"Mitä haluat minun tekevän sinulle?" Mies vastasi: "Herra, anna minulle näköni."

Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Saat näkösi. Uskosi on parantanut sinut."

Oletko ollut milloinkaan tosissasi ?

Mies, joka pyysi Jeesukselta näköä sokeisiin silmiinsä, esitti pyyntönsä huutamalla sen julki kaiken kansan kuullen. Hänkin oli tosissaan, ja hän tuli myös parannetuksi.

On elävä Jeesus, joka voi nytkin tehdä ihmeitä. Nyt hän toimii niiden ihmisten kautta, jotka luottavat häneen. Rukous sairaan puolesta ei ole turha. Moni on parantunut rukouksen kautta.

Tällä ei ole mitään tekemistä ihmisviisauden kanssa. Kysymys on suorasta yhteydestä maailmankaikkeuden Luojaan ja Lunastajaan, joka rakastaa luotujaan ja tahtoo auttaa.

Hän voi tuoda avun myös henkiseen sokeuteen, joka estää näkemästä Jumalan rakkautta ja ihmisten hätää.

Rohkaistu rukoilemaan ja pyytämään esirukousta. Se on Jumalan tahto.

Saarna 25.2. 2007 sunnuntai

TEKSTI MATTEUS 4:1-11

Sitten Henki vei Jeesuksen autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi.

Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen vihdoin tuli nälkä.

Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Jos kerran olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi."

Mutta Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'"

Kun saatana kiusasi Eevaa ja Aatamia, tuloksena oli ihmisten lankeemus. Kun saatana kiusasi maailman ensimmäistä kristillisesti kastettua ihmistä, tuloksena oli saatanan tappio.

Kastettu oli Jeesus itse, ja hän joutui ensimmäisenä kiusattavaksi. Hän myös näytti kaikille ihmisille keinon selvitä hengissä saatanan hyökkäyksistä.

Ensimmäinen asia on kaste Jeesuksen nimeen. Toinen asia on luottamus Jeesukseen. Näissä kahdessa saatanan omistusoikeus ihmiseen raukeaa, ja uskova kastettu siirtyy Jumalan omaisuudeksi.

Kolmas asia on turvautuminen kiusauksissa Jumalan sanaan, niin kuin Jeesus teki. Kun tämä kelpasi Vapahtajallemme, sen täytyy kelvata meillemme. Meillä itsellämme ei ole voimaa eikä viisautta kristittyinä voittaa saatanan kiusauksia. Siksi meidän tulee, ja me saamme paeta Jumalan sanan, Raamatun suojaan. Siksi Raamatun tuntemus on meille ehto.

Jeesusta piti kiusattaman. Se oli Jumalan tahto. Samoin jokaista elävää kristittyä pitää kiusattaman. Se on Jumalan tahto. Näin me kasvamme valmiiksi taivasta varten ja valmiiksi tehtäviämme täällä ajassa. Jeesus opettaa seuraajansa kestämaan kiusauksissa ja niin usko häneen heissä säilyy ja vahvistuu.

1. KOR. 10:13

Teitä kohdannut **kiusaus** ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

Saarna 26.2. 2007

TEKSTI PSALMI 91: 15

Kun hän huutaa minua, minä vastaan. Minä olen hänen tukenaan ahdingossa, pelastan hänet ja nostan taas kunniaan.

Jos sinulla on kokemus isästä joka otti sinut lohduttaen syliinsä ollessasi pieni ja säikähtänyt satutettuasi itsesi, niin silloin sinulla on hyvät edellytykset ymmärtää ja ottaa vastaan yllä olevan rukouksen rohkaiseva viesti.

Jos taas oma isäsi tai omat vanhempasi ovat olleet sinulle etäisempiä, tai jopa vastenmielisiä tunteita herättäviä, on sinun ehkä hankalampi samastua tilanteeseen, jossa turvallisesti huutaisit apuun taivaallista Isää varmana hänen läsnäolostaan ja hänen lämpimästä asenteestaan sinua kohtaan.

Joka tapauksessa kannattaa kokeilla mitä tapahtuu kun tosissasi käännyt sen Jumalan puoleen, jota Psalmin kirjoittaja profetiassa kuvailee yllä mainituin sanoin.

Hän voi tulla myös lämmöksi ja anteeksiantamukseksi kipeisiin muistoihin omista vanhemmista.

Ei ole muuta Jumalaa kuin Raamatun Jumala, joka voi todella auttaa meitä elämän ahdistuksissa

Hän yksin pelastaa ja nostaa alaspainetun ihmisen takaisin ihmisten joukkoon.

Jeesus Kristus, anna meidän nähdä sinun Isäsi ja meidän Isämme, ja tulla tuntemaan hänen läsnäolonsa ja apunsa voima !

Saarna 27.2. 2007

TEKSTI 1. MOOSEKSENKIRJA 3:4-5

Silloin käärme sanoi naiselle: "Ei, ette te kuole.

Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan.

Ei, ette te kuole.

Onko sinua koskaan jymäytetty oikein kunnolla? Kantavanhempamme joutuivat aikanaan pahimman laatuksen petoksen, majesteettirikoksen kohteeksi, jonka seurauksista me kärsimme vieläkin.

Petos tehtiin niin viattomalta näyttävällä ja kierolla tavalla, että se on vieläkin varoittava esimerkki kavaluudesta.

Käärmeen tietämättömyyttä teeskentelevässä kysymyksessä Eevalle oli ripaus totta, ja suurin osa valhetta. "Onko Jumala todellakin sanonut..."*)

Käärme sai Jumalan näyttämään Eevan silmissä vähintäänkin totuutta salailevalta ja voimattomalta taholta, joka yritti estää ihmistä pääsemästä siihen asemaan, joka näille ilmiselvästi näytti kuuluvan.

Käärme sen sijaan näytti tietävän salatun totuuden, jonka se puolihuolimattomalta tuntuvalta tavalla esitti Eevalle.

Kuuliaisuus Jumalaa kohtaan unohtui totaalisesti. Hyvä Jumala tuntui yhä kaukaisemmalta. Oli aika kasvaa aikuiseksi ja ottaa oma paikkansa luomakunnan kruununa...

Niin kävi että käärme sai kantavanhempamme katkaisemaan elämänlankansa, yhteyden Jumalaan, muutamalla petollisella sanalla. Näemme sanojen voiman. Näemme vielä selkeämmin kuuliaisuuden merkityksen.

Ihmiskunta on tulossa loppusuoralle kaiken tietämisen hingussaan. Käynnissä oleva ilmastomuutos kertoo siitä. Langennut ihminen ei tiedä niin kuin tietää tulisi, vaan tekee yhä uusia vahingollisia keksintöjä.

Ahneudessaan ja välinpitämättömässä sokeudessaan langennut ihmiskunta ei halua muuttaa suuntaa siinäkään, minkä se väistämättä tietää olevan totta.

Niinpä me tulemme näkemään merien kuolevan, ja tulvavesien peittävän matalat rannikkoseudut, kuten Helsingin ja Hollannin, alleen**).

Silti uskonpuhdistajan Martti Lutherin ohje on noudattamisen arvoinen:

"Vaikka tietäisin, että huomenna tulee maailmanloppu, istuttaisin silti tänään omenapuun".

Kristitty elää Jeesuksen omana, syntinsä anteeksi saaneena, hänen kanssaan taivasta kohti kulkien. Jokainen päivä on armon päivä. Jokainen päivä on kutsu viljellä ja varjella Jumalan luomaa maailmaa.

Jumala kutsuu kaikkia kansoja kääntymään hänen puoleensa. Vielä on mahdollisuus muutokseen yksilön, yhteiskunnan ja koko maailman

kohdalla***).

***) j.1-3**

Käärme oli kavalin kaikista eläimistä, jotka Herra Jumala oli luonut. Se sanoi naiselle: "Onko Jumala todella sanonut: 'Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta'?" Nainen vastasi käärmeelle: "Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. Vain siitä puusta, joka on keskellä paratiisia, Jumala on sanonut: 'Älkää syökö sen hedelmiä, älkää edes koskeko niihin, ettette kuolisi.'"

****) Johanneksen Ilmestys 16:1-7**

1 Minä kuulin, kuinka temppeleistä sanottiin kovalla äänellä seitsemälle enkelille: "Menkää! Tyhjentäkää Jumalan vihan seitsemän maljaa maan päälle." 2 Ensimmäinen enkeli lähti ja tyhjensi maljansa maan päälle. Silloin tuli pahoja märkiviä haavoja niihin ihmisiin, joilla oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa 3 Toinen enkeli tyhjensi maljansa mereen. **Meri muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli.**

4 Kolmas enkeli tyhjensi maljansa virtoihin ja vesien lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. 5 Minä kuulin, kuinka vesien enkeli sanoi: -- Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, joka annoit nämä tuomiot! 6 He ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen verta, ja verta sinä panit heidät juomaan. He saavat ansionsa mukaan. 7 Sitten kuulin alttarin sanovan: -- Niin, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.

*****) JOEL 2:12-14**

12 Vielä nytkin Herra sanoo: -- Kääntykää minun puoleeni, tehkää niin koko sydämestänne, paastotkaa, itkekää ja valittakaa.

13 Repikää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne. Palatkaa Herran, Jumalanne, luo, sillä hän on anteeksiantava ja laupias, hän on kärsivällinen ja hänen hyvyytensä on suuri. Hän voi muuttaa mielensä, peruuttaa määräämänsä rangaistuksen.

14 Ehkä hän vielä leppyy ja siunaa jälleen sadon. Silloin voitte taas tuoda ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, Jumalallenne.

Saarna 28.2. 2007

TEKSTI HEPREALAISKIRJE 4:14

Koska meillä siis on suuri ylipappi, joka on kulkenut läpi taivaiden, Jeesus, Jumalan Poika, pysykäämme tässä tunnustuksessa.

Sanoilla pastori ja pappi

on keskenään huikea sisällöllinen ero.

Pastori on seurakunnan paimen.

Pappi on se joka toimittaa syntien sovituksen.

Tämän tehtävän suoritti Jeesus 2000 vuotta sitten kerta kaikkiaan jokaisen ihmisen puolesta, joka on elänyt tai tulee elämään Telluksen pinnalla.

Siksi on vain yksi pappi, ylipappi Jeesus, Jumalan Poika.

Seurakunnissa työskentelee vain pastoreita, seurakuntalampaiden paimentajia, joiden tehtäviin kuuluvat julistus, hengellinen opetus ja sielunhoito.

Paimenet kehottavat seurakunnan jäseniä pitämään kiinni siitä, että he ovat osallisia Kristuksesta, ja luottamaan siihen että näin on.

Pastori Paavali rohkaisee Kristuksen lampaita ja kirjoittaa:

"Meidän ylipappimmehan jos kukaan kykenee ymmärtämään vajavuuksiamme, sillä häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin.

Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme"*)).

Jeesus, auta meitä muistamaan, että saamme aina ja joka paikassa kääntyä turvallisiin mielin sinun puoleesi!

*) Heprealaiskirje 4: 15-16